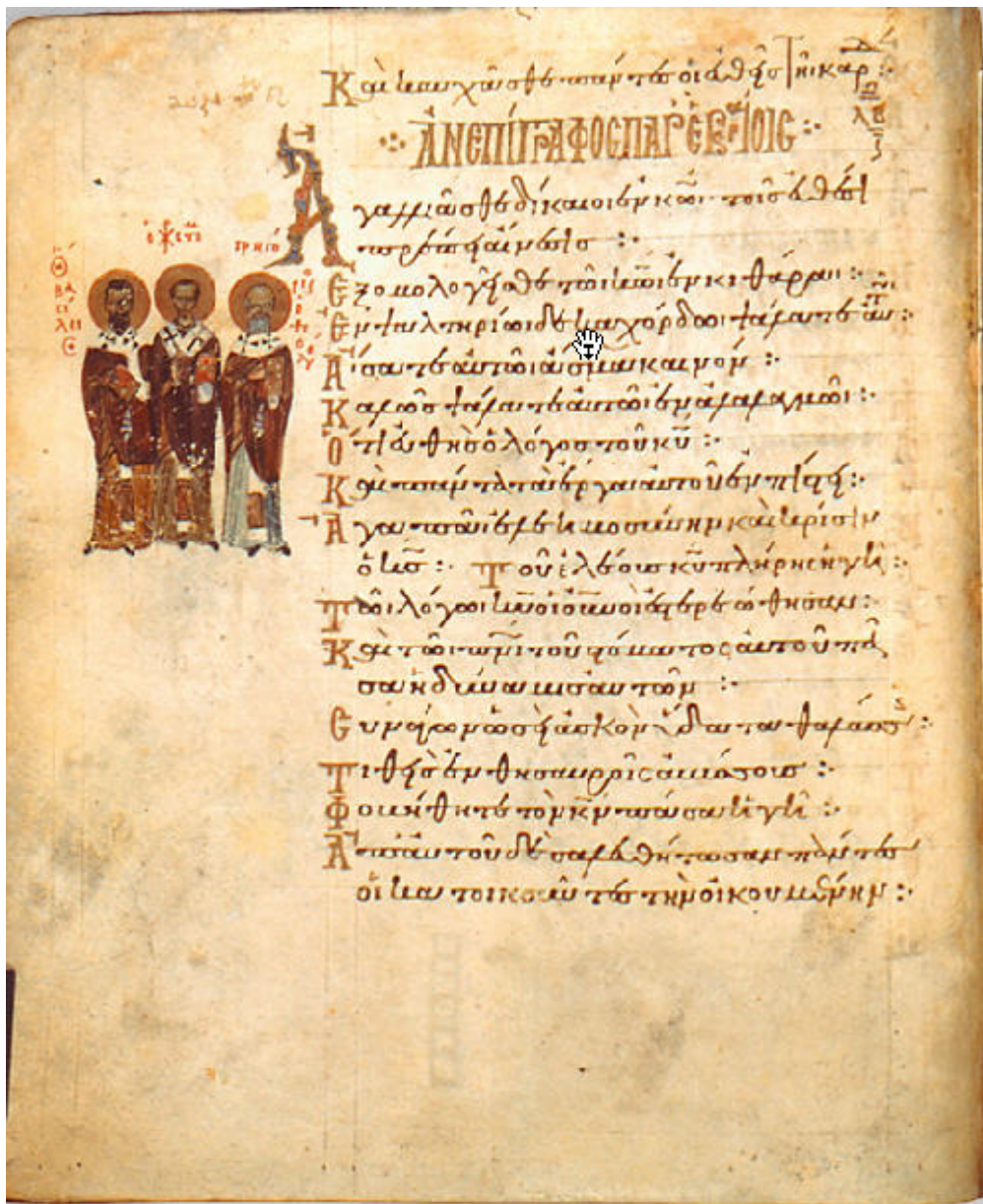

Η ιδανική φιλία (Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος)

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Οι Τρεις Ιεράρχες άγιοι Βασίλειος, Ιωάννης Χρυσόστομος και Γρηγόριος σε μικρογραφία από το βυζαντινό Ψαλτήρι του Θεοδώρου (περ. 1066)

Ἡ ἰδανική φιλία ἀνθεῖ σέ περιβάλλοντα ἀμόλυντα ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν συναναστροφή τῶν κακῶν καί τῶν πονηρῶν.

Ἡ γοητεία τοῦ κακοῦ καί ἡ φαυλότητα τῆς ζωῆς ἔχουν ἀμαυρώσει ὅλα τά καλά τοῦ βίου μας. Καί μεταξύ αὐτῶν τῶν καλῶν συμπεριλαμβάνονται καί οἱ φιλίες. Κάτω ἀπό τό γενικό ξεπεσμό καί ἐξευτελισμό τῆς ζωῆς χάθηκαν ἢ ἀλλοτριώθηκαν κι αὐτές. Κι ὅμως, φίλοι μου, ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη μιᾶς γνήσιας, ἀληθινῆς, δυνατῆς καί πραγματικῆς φιλίας. Δύσκολα κτίζονται τέτοιες φιλίες. Εὔκολα

καταστρέφονται. Κι ὅσοι ἀπέκτησαν τέτοιες ζηλευτές φιλίες ἔζησαν εὐτυχησμένοι. Γι' αὐτό θά σᾶς δώσω τήν συνταγή τῆς ἰδανικῆς φιλίας. Ὅχι ἐγώ. Ἐσεῖς τό ξέρετε, ὅτι πάντα ἀφήνω ἐκείνους πού ξέρουν τά θέματα τῆς ζωῆς μας καλύτερα ἀπό μᾶς νά μᾶς ποῦν τήν σοφή συμβουλή τους. Ἔτσι ἀνεκάλυψα στόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο τίς προϋποθέσεις μιᾶς μεγάλης φιλίας, σάν αὐτή, πού εἶχε ὁ ἴδιος μέ τόν Μέγα Βασίλειο. Ὁ ἴδιος ἔλεγε, ὅτι «ἐφαίνετο νά ἔχωμεν οἱ δύο μας μίαν ψυχήν πού ἐκατοικοῦσεν εἰς δύο σώματα. Τότε πλέον ἐγίναμεν τά πάντα ὁ ἕνας διά τόν ἄλλον, ὁμόστεγοι, ὁμοτράπεζοι, συμφυεῖς, ἀποβλέποντες εἰς τό ἴδιο καί πάντοτε αὐξάνοντες ὁ ἕνας τόν πόθο τοῦ ἄλλου, ὥστε νά γίνῃ θερμότερος καί μόνιμος».

[\(περισσότερα...\)](#)